

Funkys népdal és hagyományos dzsessz szólt a szabadtéri színpadán

Dóm-dixie: libabőr a zenétől

A Molnár-dixie és Allan Vaché

Fotó: Frank Yvette

Libabőr a zenétől és a hidegtől – röviden így foglalható össze a szombati Dóm-dixie gála. A sokféle stílust felvonultató rendezvényen volt, aki rockos népdalra táncolt, a híres klarinétvirtuóz, Allan Vaché pedig énekelt is.

Sapka, sál, nyakabát – nem egy szabadtéri előadás tipikus kellékei, de a szombat esti Dóm-dixie gálán azok a nézők jártak jobban, akik legalább egy, de inkább két kockás pléd-dél készültek. A jegyvásárlást sokan az utolsó pillanatra hagyták, talán éppen a kiszámíthatatlan időjárás miatt. A hét végére a jegyek fele sem kelt még el, az előadáson azonban a legfelső – Brüsszel, Odessza – szektorok kivételével tele volt a nézőtér.

A gálát az egyik szegedi házigazda, a Storywill Jazz Band muzsikája nyitotta, majd a „jó külsejű és rendkívüli zenei adottsággal rendelkező fiatal embereknek” nem tudva ellenállni, *Szulák Andrea* műsorvezető is csatlakozott a zenekarhoz, aki csupán öltözkéiben volt divás – vörös bársony, fekete túll, merész slicc, csipőig –, egyébként könnyed házias szonja és nagyszerű énekesnője volt a műsornak.

– Nem baj, hogy a szélén ülünk, úgyis csak hallani kell, nem látni – mondta a gála kezdetén egy férfi a feleségének, de nem lett igaz, a dixie-muzsikára két szám erejéig öt pár táncolt a színpad elején. Sajnos a tíz fiatal a nézőknek senki nem mutatta be. Őket, a zenészeket és vendégeiket – *Frenki Látót és Ferenczi Györgyöt* – két kivetítőn nézhették a távolabb ülők.

Az első rész második felében – a saját bevallása szerint blues-kocsmákhoz szokott – Ferenczi György és együttese, a Racka Jam zenélt. Játsozták az Erdő mellett estvéledtem című népdalt lüktető funkstílusban, és amikor erőteljes, rockos hangzásban a hosszú ujjú, szájharmónikás Ferenczi György a *Lent a Tiszán* című számot énekelt, azt már alig lehetett egy helyben ülni kibírni. A mellettünk ülő kislány nem is bírta: még a gyors-éttermes sült krumplijának eszegetését is abahagyta, és táncolni kezdett. A népdalokat blues-zal, dzsesszrel, funkyval és minden mással keverő, világzenét játszó herflisről Szulák Andrea csak ennyit mondott: mindig kell egy Ferenczi Gyuri.

Utánuk az autentikus dixie- és szvingmuzsikát játszó krakkói Jazz Band Ball következ-

zett. A 43 éve együtt zenélő együttes nemcsak Lengyelországban rendkívül népszerű, de Észak-Amerikában is van rajongói klubjuk. A harsona-, szaxofon-, trombita- és zongoraszólokat a szegedi közönség is hosszú tapssal jutalmazta.

A szünetben többen – valószínűleg a hideg miatt – hazamentek. Kár volt, mert a második részben a Hot Jazz Band lépett színpadra az orlandói *Allan Vaché* klarinétművésszel kiegészülve. A mester nem csupán zenélt, énekelt is. A Hot Jazz Band a 20-as és 30-as évek dzsesszmuzsikája mellett hasonló stílusban magyar dalt is előadott *Bolba Éva* énekesnő közreműködésével. A hangosítás ekkor egy rövid időre elromlott, a zenészeknek le kellett állniuk, és újrakezdeni a számot.

A Molnár Dixieland Band következett, *Molnár Gyula* és Allan Vaché klarinétkettőset hallgatva felváltva lettünk libabőrösök a zenétől és a feltámadt hűvös szélről. Táncosuk nekik is volt, bár ezt ők nem is tudták: a Párizs szektor széksorai mellett egy kislány csúszkált, tekeredett, ugrándozott le-fel, jobbra-balra a lépcsőkön. A gálát éjfélkor rövid, közös zenélés zárta.

GONDA ZSUZSANNA

Nálunk a mórakalmi nagymamák főztje lett a finomak között a legfinomabb

Bankárok Hiteles káposztája lett a nyerő

A Szőregi Takarékszövetkezet helyi kirendeltségének főztjét ítélte legízletesebbnek a zsűri a Rőszkén hét végén megrendezett nemzetközi töltöttkáposzta-főző versenyen. Bár a bankárok Hiteles káposztája szerintünk is finom volt, nálunk a pálmát a mórakalmi nagymamák káposztája érdemelte ki.

– A lé íze már sokat elárul – mondja az öttagú zsűri elnöke, *Frank Sándor*, miután a másik két zsűritaggal, *Faragó Sándor* és *Kiss István* mesterszakáccsal a nyomában bográcsról bográcsra jár a rőszkei nemzetközi töltött káposzta főző versenyen. *Magyari László* polgármester és *Géczi József* országgyűlési képviselő igazoltan hiányzott a zsűriből. Ők *Pál Béla* turisztikai államtitkárral éppen utat avattak a településen, amely a temető mellett halad el és a községet köti össze az ipari területtel.

A hangulat pazar, legalább négyezeren vagyunk. Huszonhét bográcsban rotyog a töltött káposzta. Az indulók között van a Rőszke testvértelepüléséről, a romániai Végvárról érkező csapat is. Heten Szerbiából, a többiek különböző magyar településekről, köztük a fővárosból neveztek. Sokan nem tudják kívánni a verseny végét, és sorba állnak a

Nálunk a mórakalmiak voltak a nyerők

Fotó: Schmidt Andrea

helyi Paprika vendéglő sátra előtt, ahol a teli tálak mellé az embernagyságú kenyerekből hasítanak le egy-egy szeletet maguknak.

Tavaly Sárfi Jenő, két éve *Simicz József* nyerte a rőszkei nemzetközi töltött káposzta főző versenyt. A kiskunhalasi Sárfi pacal csárda tulajdonosa azt mondja, nem azért jött, hogy a saját készítésű debrecenivel íze-

sített káposztájával megismételje tavalyi sikerét, a baráti hangulat vonzotta. Hasonlóan nyilatkozik Deszk polgármestere is, aki mellesleg könnyen beszél, hisz egy hete megosztva elhozta az első helyet egy pörköltfőző versenyről. Simicz egyébként töltött káposztában is a hagyományos alföldi módon készíttetre esküszik.

Tavaly a Szőregi Takarékszö-

vetkezet rőszkei kirendeltségének főztje különdíjat kapott. *Kass Klára*, *Masa Andrea* és *Árgyelán Péterné* eltökéltek, azt mondják: az idén nyerni fognak a rozscipóban tálalt, némi füstölt csülök és köröm hozzáadásával, de hagyományos módon készült töltött káposztájukkal. Igazuk lett, bár a verseny szoros volt, a *Szűcs József* vezette Szegedi CHC Baráti Társaság motorosokból álló csapata és a budapesti *Molnár Péter* is a maximális 10 pontot kapta, a zsűri a bankárok Hiteles káposztáját hirdette ki győztesnek.

OLÁH ZOLTÁN

A MI NYERTES RECEPTEÜNK

A Mórakalmi Napfény Nyugdíjas Klub Nagymamák töltött káposztája fantáziánévén benevezett, hagyományosan, az alföldi módon, sertés húsból, káposztalevélbe göngyölvé, savanyú káposztával és természetesen fűszerek hozzáadásával készített töltött káposztáját választotta a verseny legízletesebb főztjének szerkesztőségünk három főből álló alkalmi zsűrije. A *Nagy Ignácné* vezette négyfős nagymamacsapat főztje nemcsak nekünk ízlett, hanem másoknak is, hiszen fertályóra alatt kiürült a hatalmas bogrács.

A szőregi csata 156. évfordulójára emlékeztek

Most jó lenni katonának

Gyutacsos, kovaköves kézfegyverekkel, ágyúkkal felszerelve medvebőr kucsmás oroszok, kétféjű sasos zászlóval masírozó osztrákok és elszánt magyar vitézek küzdöttek egymással tegnap a szőregi csata 156. évfordulóján a szőregi bányagödörben.

Haynau 1849 augusztusának elején érkezett meg Szegedre, Henrik Dembinski csapatai ezért kihátráltak a városból. A császári és királyi haderő átkelt a Tiszán, szorongatva a magyarokat, akik Kossuth Lajos utasítására csatát vállaltak – így kezdődött 156 éve a szőregi ütközet, melyet immár 6. alkalommal elevenített fel tegnap a nemzetközi huszár- és katonai hagyományörző találkozó.

– A felázott, iszapos talaj miatt idén ugyan csekélyebb számú lovasság érkezett, de a korábbiakhoz képest több kézfegyvert, ágyút, aknát, vízbombát vetettünk be a hadi bemutatón, összesen 250 ezer forint értékben – mondta *Vass László*, a Szegedi III. Honvédszászlóalj Hagyományörző Egyesület őrnagya, aki hazánk, Németország, Szlovákia, Románia, Ausztria és Erdély összesen 220 katonájával együtt csatázott Szőregen. Csehországból 25 fős orosz kontingens érkezett, medvebőr kucsmában. Ők alakították egyébként a Hídember című filmben a kivégzőosztagot – olyan átéléssel, hogy még a kamerát is szétlőtték...

A hagyományörzők már pénteken a belvárosban toboroztak, a sziesztázó szegediek pedig vígan rágyújthattak a Most jó lenni katonának kezdetű bakadallra. Szombaton díszszemlét tartottak a Széchenyi téren, majd megkoszorúzták a szőregi csata emlékoszlopát az Aradi vértanúk téren.

A magyar táborban nagy volt a lelkesedés a tegnapi csata előtt. – A lengyelek velünk vannak, győzni fogunk – mondták a hu-

szárok. Egyiküknek még egy kis incselkedéshez is kedve támadt az egyik markotányos lánnyal, ám az határozottan rácsapott a tettere kész vitéz kezére. Így aztán a harcban kellett bizonyítania: dobász mellett megindult a magyar tábor, mozgásba lendültek a nehéz rézágyúk, amelyek a nótához hűen felszántották a hegyet-völgyet. A katonák kardján, szuronyán megcsillant a fény, lovak dobogtak végig a csatamezőn. Katonáink portyázó osztrák vadászokkal akadtak össze. Ropogtak a fegyverek, lövegek mintha mellettünk süvítették volna el. A csatát *Babus Zoltán* hadtörténész kommentálta.

Kard csillant a levegőben, majd lesújtott. A jelle megszólaltak az ágyúk. Megremegett a föld, a nádasból lóporfüst szállt fel. A harc áldozatává lett egy ház is, amely a találatot követően nagy robajjal felrobbant, majd kigyulladt.

A nádason keresztül próbált az ellenség táborához jutni egy magyar ladik, ám sortűz fogadta. – Lőjtek már, még megölnek beneteket – biztatta fiainkat a hat éves *Marci*, kevés sikerrel. A fűl-süketítő puskatűzben sérült meg a csata első „sebesültje”, akit azonban a sanitétek gyorsan elvonszoltak a tűzvonalból. Az ágyúk ontották a tüzet, ám a sűrű, kékes füstből egyszerre lengő trikolórt szorongató magyar katonák tűntek elő és gyalogsági párbaj kezdődött a két sereg között.

– Hátrálnak az osztrákok – állapította meg lelkesen *Marci*, ám csalódnia kellett: egy császári katonakardjára tűzött magyar sisakot lendített a magasba, jelezve, a küzdelem eldőlt.

Bár *Marci* és a tisztes számú nézősereg tegnap odaadón biztatta a magyar huszárokat, idén a történelmi tényekhez hűen az osztrákok nyerték a csatát. Ám az azt követő felvonuláson sem hazánkfiától, sem a „labancoktól” nem sajnálták a tapsot.

TÓTH GÁBOR

Hat ország kétszázhusz katonája elevenítette fel az ütközet legizgalmasabb pillanatait

Fotó: Miskolczi Róbert

Vonatjegyrendelés telefonon

A MÁV Rt. tavaly év végén indította el MÁVDIREKT elnevezésű telefonos szolgáltatását. Augusztus eleje óta jegyet is lehet rendelni telefonon. Az utasok az ország bármely településéről helyi tarifával hívhatják a 06/40-49-49-49-es számot, amelyen megrendelhetik intercity hely- és menetjegyüket. A kék számon a díjszabásról, a menetrendről, valamint az aktuális akciókról is tájékozódhatnak az érdeklődők magyar és angol nyelven. A 24 órás telefonszolgálatot havonta 150 ezren veszik igénybe.

megmutatjuk mindenkinek!

VÁRJUK a humoros, a komoly, a megható, a különleges és a békéknapi fotókat rövid kisérszöveggel a **06-30/30-30-443** as telefonszámra vagy az mms@delmagyar.hu e-mail címre! Kérjük, írja meg nevét és lakhelyét!

A legjobbakat megjelentetjük!

Várjuk kedvenc fotóikat rövid szöveggel!

KÜLDJÉK BE és MI KÖZZÉTESSZÜK!

Kedves Olvasó! A megjelenéshez a beküldő egyetértésén kívüli a képen látható személy (kiskorúaknál a törvényes képviselő) hozzájárulása szükséges.

DÉLMAGYARORSZÁG

DÉLVILÁG

GÖTTSCHE LOWE

A DÉLMAGYARORSZÁG és a DÉLVILÁG kommunikációs partnere a T-Mobile Rt.

T-Mobile

Partner